

Αριθμός 7942

ΟΙ ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 2001
μέχρι 2005
(Νόμοι 30(I) του 2001, 122(I) του 2001, 139(I) του 2002, 10(I) του 2003,
80(I) του 2003 , 144(I) του 2004 και 117(I) του 2005)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 10

Ο Έφορος Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 10 των περί Ελέγχου των Κρατικών Ενισχύσεων Νόμων, (εφεξής καλουμένων ως ο «Νόμος»), εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Μονοεπιχειρησιακά Προγράμματα Αρχικής Κατάρτισης

1. Διαδικασία:

Στις 16 Νοεμβρίου 2006 κοινοποιήθηκε από την Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Κύπρου, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων προσχέδιο νέου προγράμματος ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο «Μονοεπιχειρησιακά Προγράμματα Αρχικής Κατάρτισης». Στις 12 Δεκεμβρίου 2006 κοινοποιήθηκε από την Αρμόδια Αρχή τροποποίηση του εν λόγω προσχεδίου προγράμματος ενισχύσεων η οποία παρατείνει τη διάρκεια του προγράμματος κατά έξι μήνες, δηλαδή τούτο θα λήξει στις 30/06/2008 αντί στις 31/12/2007.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος Μέτρου:

(α) Αρμόδια Αρχή

Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Κύπρου.

(β) Στόχοι του κοινοποιηθέντος Μέτρου:

Ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η παροχή κινήτρων σε εργοδότες/επιχειρήσεις για να μπορούν να σχεδιάζουν, οργανώνουν και εφαρμόζουν προγράμματα αρχικής κατάρτισης για κάλυψη αναγκών εξειδίκευσης ή επανεκπαίδευσης νέων εργοδοτούμενων τους. Η ενίσχυση που παρέχεται μέσω της ανάπτυξης του προσωπικού συμβάλλει γενικότερα στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων μέσα από την αναβάθμιση της οργάνωσής τους, αύξηση της παραγωγικότητας και βελτίωση της ποιότητας των παραγόμενων προϊόντων και προσφερόμενων υπηρεσιών τους. Ειδικότερα το κοινοποιηθέν πρόγραμμα στοχεύει στην αποτελεσματική κάλυψη αναγκών αρχικής κατάρτισης νεοπροσλαμβανόμενου προσωπικού, με απώτερο στόχο την κατάλληλη στελέχωση και απρόσκοπτη ανάπτυξη επιχειρήσεων, στο πλαίσιο της κοινωνικο-οικονομικής πολιτικής του κράτους.

Το Μέτρο βασίζεται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 68/2001 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (εφεξής η «Επιτροπή»), της 12^{ης} Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των Άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης περί της Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (εφεξής η «Συνθήκη ΕΚ») στις ενισχύσεις για

επαγγελματική εκπαίδευση (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L10 της 13/01/2001 σελ. 20-29) (εφεξής ο «Κανονισμός») όπως τροποποιήθηκε από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 363/2004 της Επιτροπής, της 25^{ης} Φεβρουαρίου 2004 (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L63 της 28/02/2004 σελ. 20).

(γ) Δικαιούχοι του Μέτρου

Δικαιούχοι του κοινοποιηθέντος σχεδίου ενίσχυσης είναι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε όλους τους τομείς της οικονομίας και προτίθενται να καταρτίσουν προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης για τους εργοδοτούμενους τους. Εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής του Σχεδίου η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Επίσης δεν μπορούν να λάβουν ενίσχυση τα αυτοτελώς εργαζόμενα άτομα για συμμετοχή τους σε προγράμματα κατάρτισης στο πλαίσιο του Σχεδίου.

(δ) Κριτήρια

Η διαδικασία είναι η εξής:

Στο πρώτο στάδιο, κάθε αίτηση εξετάζεται κατά πόσο ικανοποιεί τις προϋποθέσεις που ορίζει το Πρόγραμμα και νοουμένου ότι αυτές πληρούνται βεβαιώνεται στη συνέχεια από την Αρμόδια Αρχή ότι ικανοποιούνται και τα σχετικά κριτήρια για έγκριση της επιχορήγησης του Προγράμματος. Οι βασικές προϋποθέσεις και κριτήρια που ορίζει το Πρόγραμμα είναι εκ των προτέρων γνωστά στους αιτητές.

Οι προϋποθέσεις αυτές διαλαμβάνουν την εμπρόθεσμη υποβολή της αίτησης, κατάλληλα και πλήρως συμπληρωμένης με όλα τα απαραίτητα συνοδευτικά στοιχεία, την καταλληλότητα του προγράμματος εκπαίδευσης έτσι ώστε να ικανοποιεί τις ανάγκες κατάρτισης της ενισχυόμενης επιχείρησης, και τη διάρκεια του προγράμματος που πρέπει να εμπίπτει στα προκαθοριζόμενα από την Αρμόδια Αρχή χρονικά πλαίσια. Επίσης, η επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση να επωμίζεται τις δαπάνες κατάρτισης.

Τα κριτήρια για την επιχορήγηση μίας επιχείρησης είναι η ύπαρξη σχετικής ανάγκης κατάρτισης, η καταλληλότητα του προγράμματος, η γνώση και η πείρα του εκπαιδευτή ως προς το αντικείμενο του προγράμματος, ο μέγιστος αριθμός συμμετεχόντων που θα διασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του προγράμματος, η ύπαρξη κατάλληλης υποδομής και η χρησιμοποίηση κατάλληλων εποπτικών μέσων και μεθόδων κατάρτισης.

Στο στάδιο αυτό εξετάζεται επίσης κατά πόσο το πρόγραμμα αποσκοπεί στην παροχή γενικής επαγγελματικής κατάρτισης, σύμφωνα με τον ορισμό που αναφέρεται στο άρθρο 2 του Κανονισμού. Προς τούτο βεβαιώνεται ότι η κατάρτιση δεν αφορά αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο την τρέχουσα ή μελλοντική θέση του εργαζομένου στο δικαιούχο εργοδότη, αλλά θα του παρέχει προσόντα τα οποία είναι μεταβιβάσιμα σε άλλους εργοδότες ή σε άλλους τομείς απασχόλησης, βελτιώνοντας σημαντικά τον τρόπο και τις δυνατότητες απασχόλησής του.

Η υλοποίηση του προγράμματος κατάρτισης από τον εργοδότη αποτελεί το δεύτερο στάδιο. Ο εργοδότης, με την έγκριση του προγράμματος κατάρτισης, αναλαμβάνει να εφαρμόσει το πρόγραμμα σύμφωνα με την εγκριθείσα προδιαγραφή και να ενημερώσει γραπτώς την Αρμόδια Αρχή σε περίπτωση που για οποιοδήποτε λόγο δε θα εφαρμόσει το πρόγραμμα. Τυχόν αλλαγές στην προδιαγραφή, που επιβάλλονται για σοβαρούς λόγους, δεν μπορούν να τεθούν σε ισχύ εκτός αν εξασφαλισθεί η έγκριση της Αρμόδιας Αρχής. Επίσης, ο εργοδότης έχει υποχρέωση να τηρεί παρουσιολόγιο και να επιτρέπει σε λειτουργούς της Αρμόδιας Αρχής ή σε εντεταλμένους συνεργάτες της πρόσβαση στο χώρο.

Στο τρίτο στάδιο, για να γίνει δυνατή η καταβολή χορηγήματος θα πρέπει να υποβληθεί η σχετική αίτηση μέσα στα καθορισθέντα χρονικά πλαίσια μαζί με τα απαραίτητα δικαιολογητικά και αποδείξεις πληρωμής εξόδων κατάρτισης, επιτυχής εφαρμογή του προγράμματος σύμφωνα πάντα με την εγκριθείσα προδιαγραφή και επιτυχής συμπλήρωση του προγράμματος από τους καταρτιζομένους.

Για ενημέρωση όλων των εργοδοτών/επιχειρήσεων θα εκδοθεί από την Αρμόδια Αρχή Οδηγός που θα περιγράφει αναλυτικά την πολιτική, τις διαδικασίες καθώς και τα κριτήρια/προϋποθέσεις έγκρισης και επιχορήγησης προγραμμάτων κατάρτισης στα πλαίσια του Σχεδίου. Οι πληροφορίες αυτές θα είναι διαθέσιμες σε κάθε ενδιαφερόμενο και θα βρίσκονται επίσης στις ιστοσελίδες της Αρμόδιας Αρχής στο διαδίκτυο.

(ε) Διάρκεια κοινοποιηθέντος Προγράμματος

Το Πρόγραμμα θα τεθεί σε ισχύ την 01/01/2007 και θα λήξει την 30/06/2008. Μέχρι την ημερομηνία λήξης του η Αρμόδια Αρχή θα πρέπει να έχει ολοκληρώσει την αξιολόγηση όλων των αιτήσεων και να εγκρίνει όλους τους δικαιούχους του κοινοποιηθέντος Προγράμματος.

(ς) Επιλέξιμες δαπάνες και ένταση της ενίσχυσης

Οι επιλέξιμες δαπάνες του Προγράμματος είναι:

- (i) κόστος προσωπικού εκπαιδευτών,
- (ii) τρέχουσες δαπάνες, συμπεριλαμβανομένων και δαπανών για υλικά κατάρτισης,
- (iii) κόστος προσωπικού των συμμετεχόντων μέχρι του ποσού των συνολικών επιλέξιμων δαπανών που αναφέρονται στα σημεία (i) ως (ii) πιο πάνω. Στον υπολογισμό του κόστους προσωπικού λαμβάνονται υπόψη μόνο οι ώρες κατά τις οποίες οι εργαζόμενοι συμμετείχαν στο πρόγραμμα κατάρτισης, αφού αφαιρεθούν οι παραγωγικές ώρες. Σημειώνεται ότι τυχόν ΦΠΑ που περιλαμβάνεται στις πιο πάνω δαπάνες δεν αποτελεί επιλέξιμη δαπάνη.

Οι ακαθάριστες εντάσεις της ενίσχυσης έχουν ως εξής:

- 50% για μεγάλες επιχειρήσεις και
- 70% για πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να προκαθορίζει ανώτατα ποσά επιχορήγησης, νοουμένου ότι αυτά δεν υπερβαίνουν τις επιτρεπτές εντάσεις ενίσχυσης, τα οποία θα ισχύουν χωρίς διάκριση για όλους τους δικαιούχους για συγκεκριμένη χρονική περίοδο, η οποία θα προκαθορίζεται. Τα ανώτατα αυτά ποσά θα δημοσιοποιούνται εκ των προτέρων.

(ζ) Προϋπολογισμός του κοινοποιηθέντος Μέτρου:

Η προβλεπόμενη δαπάνη για το 2007 είναι £0,01 εκ.

(η) Σώρευση

Νοείται ότι το κοινοποιηθέν Μέτρο δεν επιτρέπει τη σωρευση πόρων με οποιαδήποτε άλλη κρατική χρηματοδότηση για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες.

(θ) Νομική βάση

Ο περί Ανάπτυξης Ανθρωπίνου Δυναμικού Νόμος (Νόμος 125(I) του 1999, άρθρο 21)

3. Αξιολόγηση:

- (α) Βάσει του άρθρου 9Α (α) του Νόμου, ο Έφορος αξιολογεί και εγκρίνει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 10, τις ενισχύσεις που χορηγούνται στη Δημοκρατία, κατ' εφαρμογή των κανονισμών για την εξαίρεση ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων από την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο Άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΚ που έχουν εκδοθεί ή θα εκδοθούν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 (L142/1 της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 14/5/98). Επίσης, το άρθρο 10 του πιο πάνω Νόμου προνοεί ότι η Αρμόδια Αρχή, πριν από την ολοκλήρωση της διαδικασίας έγκρισης κρατικής ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 9Α (α), κοινοποιεί προσχέδιο της εν λόγω ενίσχυσης στον Έφορο σε κατάλληλο έντυπο.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, «κρατική ενίσχυση» σημαίνει κάθε μέτρο το οποίο πληροί όλα τα κριτήρια που καθορίζονται στο Άρθρο 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ.

Το Άρθρο 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ αναφέρει ότι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η Συνθήκη ΕΚ ορίζει άλλως.

- (β) Τα ακόλουθα μέρη του κοινοποιηθέντος Προγράμματος δε συνιστούν κρατική ενίσχυση:
- (i) όταν δικαιούχος της ενίσχυσης είναι εργοδότης ο οποίος δε συνιστά επιχείρηση. Σύμφωνα με το κοινοτικό κεκτημένο, «επιχείρηση» είναι κάθε

φορέας ο οποίος ασκεί οικονομική δραστηριότητα ανεξάρτητα από τον τρόπο χρηματοδότησής του¹. Με τη σειρά της η «οικονομική δραστηριότητα» είναι η προσφορά αγαθών και υπηρεσιών σε δεδομένη αγορά². Η Αρμόδια Αρχή είναι υπεύθυνη να εξετάζει κατά πόσο ο δικαιούχος δε συνιστά μεν επιχείρηση αλλά αιτείται επιδότηση που σχετίζεται άμεσα με την ανάπτυξη συγκεκριμένων οικονομικών δραστηριοτήτων και επομένως θα θεωρείται, για τις δραστηριότητες αυτές, ως επιχείρηση.

- (ii) όταν δικαιούχος της ενίσχυσης είναι εργοδότης ο οποίος συνιστά μεν επιχείρηση αλλά ασκεί τέτοιες δραστηριότητες οι οποίες δε νοθεύουν τον ανταγωνισμό σε βαθμό που να επηρεάζονται οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

Σε περίπτωση που η Αρμόδια Αρχή διατηρεί αμφιβολίες εάν ένας δικαιούχος συνιστά επιχείρηση ή όχι ή κατά πόσο η ενίσχυση προς μια επιχείρηση δυνατό να επηρεάσει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές, τότε θα πρέπει να απευθύνεται στον Έφορο Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων για διευκρινίσεις.

- (γ) Το υπόλοιπο μέρος του κοινοποιηθέντος Προγράμματος συνιστά κρατική ενίσχυση, διότι ικανοποιεί σωρευτικά τα κριτήρια του Άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ:
- (i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση παρέχεται από την Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Κύπρου η οποία αποτελεί νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου που διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο που ορίζει και παύει το Υπουργικό Συμβούλιο. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, Δημόσιο σημαίνει το Κράτος, τους Δήμους και τις Κοινότητες.
- (ii) η επιχορήγηση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (δικαιούχοι του μέτρου 2(γ) ανωτέρω) συνιστά οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτριες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.
- (iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαιρέτα τις επιχειρήσεις αλλά περιορίζεται στις επιχειρήσεις που εργοδοτούν υπαλλήλους και πληρούν τους όρους και προϋποθέσεις που θέτει το κοινοποιηθέν Σχέδιο. Επίσης, δεν καλύπτει τους αυτο-εργοδοτούμενους.
- (iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν Πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(γ) ανωτέρω) και επειδή οι ενισχύσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε

¹ Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εφεξής «ΔΕΚ») της 23^{ης} Απριλίου 1991, C 41/90, (Hofner and Elsen), Συλλογή 1991.

² Απόφαση ΔΕΚ της 18^{ης} Ιουνίου 1988 στην Υπόθεση C-35/96, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1998.

θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές των άλλων χωρών, καθότι μεγάλος αριθμός δικαιούχων εμπλέκονται στην προσφορά εμπορεύσιμων αγαθών και υπηρεσιών.

(δ) Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου της 7^{ης} Μαΐου 1998, η Επιτροπή μπορεί, εκδίδοντας κανονισμό σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίζεται στο άρθρο 8 του εν λόγω Κανονισμού και σύμφωνα με το Άρθρο 87 της Συνθήκης ΕΚ, να δηλώνει ότι οι ακόλουθες κατηγορίες ενισχύσεων συμβιβάζονται με την κοινή αγορά και δεν πρέπει να κοινοποιούνται όπως απαιτεί το Άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΚ:

➤ ενισχύσεις για:

- (i) μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις,
- (ii) έρευνα και ανάπτυξη,
- (iii) προστασία του περιβάλλοντος,
- (iv) απασχόληση, και
- (v) κατάρτιση

➤ ενισχύσεις που είναι σύμφωνες με το χάρτη που έχει εγκρίνει η Επιτροπή για κάθε κράτος μέλος όσον αφορά τη χορήγηση περιφερειακών ενισχύσεων.

Μέχρι σήμερα η Επιτροπή έχει εκδώσει έξι απαλλακτικούς κανονισμούς που αφορούν ενισχύσεις για την κατάρτιση, την απασχόληση, τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, τις εθνικές περιφερειακές ενισχύσεις, τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, και τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας.

(ε) Το κοινοποιηθέν Μέτρο βασίζεται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 68/2001 της Επιτροπής, της 12^{ης} Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των Άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις για επαγγελματική εκπαίδευση (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L10 της 13/01/2001 σελ. 20-29) όπως τροποποιήθηκε από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 363/2004 της Επιτροπής, της 25^{ης} Φεβρουαρίου 2004 (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 63 της 28/02/2004 σελ. 20). Ο Έφορος προχώρησε στην αξιολόγηση του συγκεκριμένου καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων βάσει των διατάξεων του εν λόγω Κανονισμού για απαλλαγή από την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται από το Άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΚ.

Σύμφωνα με το Άρθρο 3(2) του Κανονισμού, τα καθεστώτα ενισχύσεων που πληρούν όλες τις προϋποθέσεις του Κανονισμού συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του Άρθρου 87 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΚ και απαλλάσσονται της υποχρέωσης προς κοινοποίηση που προβλέπεται από το Άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΚ εφόσον:

- α) κάθε ενίσχυση που μπορεί να χορηγηθεί δυνάμει αυτού του καθεστώτος πληροί όλες τις προϋποθέσεις του Κανονισμού
- β) το καθεστώς περιέχει ρητή αναφορά του Κανονισμού, μνημονεύοντας τον τίτλο του και τα στοιχεία δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αξιολόγηση του Εφόρου, η οποία ακολουθεί, εξετάζει κατά πόσο το κοινοποιηθέν Πρόγραμμα πληροί όλες τις προϋποθέσεις του Κανονισμού, οπότε η θετική έκβαση της αξιολόγησης συνεπάγεται ικανοποίηση του άρθρου 3(2)(α) του Κανονισμού. Επιπρόσθετα το κοινοποιηθέν Πρόγραμμα περιέχει ρητή αναφορά στον Κανονισμό οπότε ικανοποιείται το άρθρο 3(2)(β) του Κανονισμού.

Οι απαλλασσόμενες ενισχύσεις για επαγγελματική εκπαίδευση παρατίθενται στο άρθρο 4 του Κανονισμού το οποίο προβλέπει ότι, όταν χορηγούνται ενισχύσεις για την παροχή γενικής εκπαίδευσης, η έντασή τους δεν υπερβαίνει το 50 % για τις μεγάλες επιχειρήσεις και το 70% για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Οι ανώτατες εντάσεις ενισχύσεων στο κοινοποιηθέν Σχέδιο είναι μέσα στα πλαίσια τα οποία θέτει το άρθρο 4 του Κανονισμού.

Το κοινοποιηθέν Σχέδιο προνοεί ότι για σκοπούς καθορισμού της «γενικής επαγγελματικής εκπαίδευσης» ισχύει ο ορισμός που δίδεται στο άρθρο 2 του Κανονισμού. Το άρθρο 2(ε) ορίζει τη «γενική επαγγελματική εκπαίδευση» ως την εκπαίδευση που περιλαμβάνει διδασκαλία η οποία δεν αφορά αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο την τρέχουσα ή τη μελλοντική θέση του εργαζομένου στην ενισχυόμενη επιχείρηση, αλλά του παρέχει προσόντα τα οποία είναι μεταβιβάσιμα σε άλλες επιχειρήσεις ή σε άλλους τομείς απασχόλησης βελτιώνοντας σημαντικά με τον τρόπο αυτό τις δυνατότητες απασχόλησής του. Ο χαρακτηρισμός του όρου «γενική επαγγελματική εκπαίδευση» όπως καθορίζεται στο κοινοποιηθέν Σχέδιο ταυτίζεται πλήρως με τον ορισμό του άρθρου 2(ε) του Κανονισμού. Νοείται ότι η Αρμόδια Αρχή οφείλει να απορρίπτει αιτήσεις για κατάρτιση που δεν εμπίπτουν στον ορισμό «γενική επαγγελματική εκπαίδευση».

Με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 363/2004 της Επιτροπής, της 25^{ης} Φεβρουαρίου 2004 (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 63 της 28/02/2004 σελ. 20) ο Κανονισμός τροποποιήθηκε για να υιοθετήσει την σύσταση 2003/361/ΕΚ, της 6^{ης} Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων. Ως εκ τούτου για σκοπούς του κοινοποιηθέντος Προγράμματος, ως «πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις» θα νοούνται οι επιχειρήσεις που ικανοποιούν τα κριτήρια της εν λόγω σύστασης.

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 4(7) του Κανονισμού, οι επιλέξιμες δαπάνες στο πλαίσιο ενίσχυσης για επαγγελματική εκπαίδευση είναι οι ακόλουθες:

- (i) κόστος προσωπικού των εκπαιδευτών·
- (ii) έξοδα μετακίνησης των εκπαιδευτών και των εκπαιδευομένων·
- (iii) λοιπές τρέχουσες δαπάνες, όπως υλικά, προμήθειες·
- (iv) κόστος υπηρεσιών συμβούλων σε σχέση με το εκπαιδευτικό σχέδιο·

- (v) κόστος προσωπικού των συμμετεχόντων στα σχέδια επαγγελματικής εκπαίδευσης μέχρι του ποσού των συνολικών επιλέξιμων δαπανών που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (i) μέχρι (iv). Λαμβάνονται υπόψη μόνο οι ώρες κατά τις οποίες οι εργαζόμενοι συμμετείχαν στην επαγγελματική εκπαίδευση, αφού αφαιρεθούν οι παραγωγικές ώρες ή το ισοδύναμό τους.

Οι επιλέξιμες δαπάνες που καθορίζει το κοινοποιηθέν Πρόγραμμα εμπίπτουν μέσα στις επιτρεπόμενες επιλέξιμες δαπάνες με βάση το άρθρο 4(7) του Κανονισμού.

Επιπλέον, σύμφωνα με το κοινοποιηθέν Πρόγραμμα, δεν παρέχεται δυνατότητα σώρευσης του ίδιου επιλέξιμου κόστους με οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση που παρέχει η Αρχή, βάσει άλλων σχεδίων που λειτουργεί. Η πρόνοια αυτή κρίνεται ότι ικανοποιεί το άρθρο 6 του Κανονισμού το οποίο απαγορεύει τη σώρευση με άλλη κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του Άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ ή με άλλη κοινοτική χρηματοδότηση, σε σχέση με το ίδιο επιλέξιμο κόστος, εφόσον η σώρευση αυτή έχει ως αποτέλεσμα ένταση ενίσχυσης υπερβαίνουσα την καθοριζόμενη από τον Κανονισμό.

Με βάση το Νόμο και τον Κανονισμό 994/98 του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1998, τον Κανονισμό 68/2001 της Επιτροπής της 12^{ης} Ιανουαρίου 2001 και τον Κανονισμό 363/2004 της Επιτροπής της 25^{ης} Φεβρουαρίου 2004, κρίθηκε πως το κοινοποιηθέν Μέτρο πληροί όλες τις προϋποθέσεις και ως εκ τούτου μπορεί να εγκριθεί. Ωστόσο το άρθρο 8 του Κανονισμού καθορίζει τη λήξη της ισχύος του στις 31/12/2006. Ως εκ τούτου το κοινοποιηθέν Πρόγραμμα μπορεί να τεθεί σε ισχύ μόνο εάν ο Κανονισμός παραταθεί από την Επιτροπή.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

- A. Το κοινοποιηθέν Πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο «Μονοεπιχειρησιακά Προγράμματα Αρχικής Κατάρτισης» κατά το μέρος το οποίο αφορά δικαιούχους οι οποίοι δε συνιστούν επιχείρηση ή δικαιούχους οι οποίοι συνιστούν μεν επιχείρηση αλλά ασκούν τέτοιες δραστηριότητες οι οποίες δε νοθεύουν τον ανταγωνισμό σε βαθμό που να επηρεάζονται οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές δε συνιστά κρατική ενίσχυση καθώς δεν πληροί σωρευτικά όλες τις προϋποθέσεις του Άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ.
- B. Το υπόλοιπο μέρος του κοινοποιηθέντος Προγράμματος πληροί σωρευτικά όλες τις προϋποθέσεις του Άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ και ως εκ τούτου συνιστά κρατική ενίσχυση.

- Γ. Το Πρόγραμμα είναι συμβατό με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 68/2001 της Επιτροπής, της 12^{ης} Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των Άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις για επαγγελματική εκπαίδευση, και εγκρίνεται από τον Έφορο βάσει του άρθρου 9Α (α) του Νόμου. Ως εκ τούτου, εκδίδεται θετική απόφαση.
- Δ. Νοείται ότι η Αρμόδια Αρχή θα απόρριπτε αιτήσεις για κατάρτιση που δεν εμπίπτουν στον ορισμό «γενική επαγγελματική εκπαίδευση».
- Ε. Εξυπακούεται ότι το κοινοποιηθέν Σχέδιο θα μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή μόνο αν ο Κανονισμός παραταθεί από την Επιτροπή. Η Αρμόδια Αρχή θα πρέπει να προσαρμόσει το κοινοποιηθέν Πρόγραμμα ανάλογα με τη διάρκεια του Κανονισμού όπως αυτός θα τροποποιηθεί.
- ΣΤ. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού.

(Χρίστος Ανδρέου)
Έφορος Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων

Λευκωσία, 14 Δεκεμβρίου 2006.

Ε.Ε.Κ.Ε. 25.06.002.256(663.2.1.2.1.1.12)